

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 0C/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1726200829
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2026:1726200829.1

Uznesenie

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudcom JUDr. Radovanom Hvizdošom v spore žalobcov: 1/ V. E. E., narodená X. U. XXXX; 2/ B. E., narodený X. G. XXXX; 3/ O. E., narodená XX. G. XXXX; a 4/ O. E., narodený XX. Y. XXXX; všetci trvale bytom Š. F. XXX/XX, XXX XX R.E. W.; všetci právne zastúpení spol. SLOVÍK LAW, s. r. o., so sídlom Rubínová 1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 55 691 641, proti žalovanému: B. E., narodený XX. B. XXXX, trvale bytom Š. F. XXX/XX, XXX XX R. W., o návrhu žalobcov z 5. marca 2026 na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh z 5. marca 2026 na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Žalobcom nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou (návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia) z 5. marca 2026, doručenu tunajšiemu súdu totožného dňa o 21:17 hod., sa žalobcovia formou neodkladného opatrenia domáhal aby súd uložil žalovanému (cit.): I. Súd ukladá žalovanému, aby nevstupoval do spoločných priestorov bytového domu súp. č. XXX a do bytu č. X, nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu na adrese Š. XX so súp. č. XXX, popis stavby: bytový dom - blok Q, postavený na pozemku evidovanom ako parcela registra „R.“ s parcelným číslom XXX/XX o výmere 205 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvoria ostatná plocha, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX evidovanom Okresným úradom Senec, okres: A., obec: R. W., katastrálne územie: R. W., do dňa 31.08.2026. II. Súd ukladá žalovanému, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 (desať) metrov, s výnimkou súdnych konaní, trestných konaní alebo iných konaní pred orgánmi verejnej správy. III. Súd ukladá žalovanému, aby sa nepribližoval k mal. B. E., nar. XX.XX.XXXX, mal. O. E., nar. XX.XX.XXXX a mal. O. E., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 10 (desať) metrov, s výnimkou súdnych konaní, trestných konaní alebo iných konaní pred orgánmi verejnej správy. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu, t. j. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, odôvodnil tým, že (cit.): Žalobkyňa a žalovaný uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX v M., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu M., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom okresného súdu Pezinok zo dňa 29.04.2025 so sp. zn. 53P/3/2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2025. Z manželstva pochádzajú 3 spoločné maloleté deti: B. E., nar. XX.XX.XXXX; O. E., nar. XX.XX.XXXX; O. E., nar. XX.XX.XXXX. Žalobkyňa spolu so spoločnými maloletými deťmi v súčasnosti býva v byte nachádzajúcom sa na adrese Š. F. Č. XX, R. W., ktorý bol nadobudnutý žalobkyňou a žalovaným za trvania ich manželstva a patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetný byt je zaťažený hypotekárnym úverom, ktorý od rozvodu manželstva spláca výlučne žalobkyňa a bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nie je medzi bývalými manželmi ku dnešnému dňu vysporiadané. Výlučne žalobkyňa užíva tento byt spolu s maloletými deťmi, nakoľko žalovaný už pred rozvodom manželstva opustil spoločnú domácnosť a odvtedy žije inde. Žalovaný nie je nútený riešiť svoju bytovú potrebu užívaním spoločného bytu, nakoľko

sa pred rozvodom so žalobkyňou takto dohodli a teda byt predstavuje výlučné obydlie žalobkyne a detí. Od konca októbra 2025 žalovaný nemal prístup k bytu, nakoľko nedisponoval kľúčmi od spoločného bytu, v ktorom žije žalobkyňa s ich spoločnými maloletými deťmi. Vzhľadom nato, že správanie žalovaného už bolo v tomto čase neúnosné, opakovane robil scény a svojím konaním vyvolával u žalobkyne a detí strach, žalobkyňa sa rozhodla vymeniť zámky na byte, keďže to považovala za nevyhnutné na zabezpečenie ochrany seba a spoločných maloletých detí a to aj s ohľadom na to, že sa dohodli, že v byte bude iba žalobkyňa s deťmi, keďže žalovaný mal zabezpečené vlastné bývanie. Napriek zamedzenému vstupu do bytu sa žalovaný opakovane dostavuje k bytu, zvoní, klope a búcha a neprimeraným spôsobom sa domáha vstupu do bytu, ako napríklad hlasným kričaním, používaním vulgarizmov, ako aj násilným spôsobom sprevádzaným kopaním alebo udieraním do dverí. Dňa 31.10.2025, v čase, keď si žalovaný prišiel prevziať maloleté deti, privolal na miesto policajnú hliadku s tým, aby mu pomohla dostať sa do bytu, v ktorom žije žalobkyňa spolu s ich spoločnými deťmi. Polícia ho do bytu odmietla vpustiť a poučili žalovaného o jeho právach a povinnostiach. Keďže na mieste boli prítomné aj maloleté deti, hliadkou mu bolo odporučené z miesta odísť. Po odchode policajnej hliadky sa však žalovaný opätovne snažil dostať do bytu a žalobkyňa bola v dôsledku toho nútená kontaktovať tiesňovú linku 112, pričom sa službukonajúci policajt žalobkyne spýtal, či nepotrebuje vyslať ďalšiu hliadku alebo niekoho na ochranu. Z uvedeného vyplýva, že službukonajúci policajt mal pravdepodobne vedomosť o situácii na danej adrese. Následne po uvedenom incidente bola žalobkyňa vypovedať na OOPZ v Bernolákove. Pani C. E. - matka žalobkyne, nar. XX. X. XXXX, trvale bytom K. X, XXX XX G. K., bola svedkom viacerých incidentov medzi žalobkyňou a žalovaným. V priloženom čestnom prehlásení p. E. uviedla, že: v októbri 2025 bola u svojej dcéry, žalobkyne, pomáhať so starostlivosťou o deti, ktoré boli choré. Vo večerných hodinách si dcéra na približne pol hodinu odbehla niečo vybaviť. V čase o 20:30 už boli uložené v postieľkach. Náhle p. E. začula zaškrkotanie kľúčov a do bytu vošiel žalovaný - bývalý manžel žalobkyne. Vbehol dnu bez ohlásenia, v topánkach, rýchlo vbehol po schodoch na poschodie bytu a mieril priamo do izby, kde spali deti. Po príchode zakričal: „Ale ste ma nečakali, čo?“ Maloleté deti sa veľmi zľakli, lebo ho tam nečakali, začali kričať, plakať a žiadali ho, aby odišiel. P. E. išla za ním a spýtala sa ho, prečo prišiel, keď nemá o tomto čase určený styk s deťmi a prečo takto vystavuje vlastné deti stresu. Jeho odpoveď znela následne: „Pre ich sprostú mater.“ Podľa p. E. to deti jednoznačne počuli. Po tejto udalosti sa deti nemohli upokojiť a zaspáť, žalobkyňa sa po polhodine vrátila domov a našla ich ešte stále uplakané, musela si k nim ľahnúť a spať pri nich. O. E. uvádza, že ona samotná mala z uvedeného zážitku šok ešte približne nasledujúce 2 týždne. O. E. ďalej v čestnom prehlásení uviedla, že deti dlhodobo vnímali akékoľvek neohlásenie priblíženie žalovaného k bytu ako ohrozenie. V byte žalobkyne podľa jej pozorovania opakovane mizli z bytu veci, ktoré podliehali BSM, išlo najmä o kuchynské vybavenie, ktoré žalovaný ani počas trvania manželstva nepoužíval a ktoré bolo určené na varenie pre deti. Zároveň došlo aj k poškodeniu osobných vecí žalobkyne, napr. vypálenie diery do knihy, v dôsledku čoho bola žalobkyňa nútená vymeniť zámok na dverách bytu. Podobná situácia sa podľa p. E. opakovala aj po niekoľkých dňoch, v októbri 2025. V tomto čase p. E. strážila chorého vnuka, ktorý si práve poobede ľahol do postele. Žalovaný znova prudko vošiel do bytu, tentokrát s veľkou taškou, s ktorou bežal na poschodie bytu. p. E. sa ho spýtala: „B. a ty čo nás tu takto prepadávaš?“ Odpovedal jej slovami: „Idem sa vyšŕať.“ A zamkol sa v kúpeľni. P. E. ho upozornila, aby bol tichšie, lebo vnuk spí. Na to začal ešte viac búchať a robiť hluk. Po opustení kúpeľne z bytu odišiel. Následne p. E. zistila, že nepozorovane vzal z dverí kľúče, ktoré nosil jeho syn. Akonáhle nastalo ticho, vnuk vyšiel z izby a p. E. sa zveril so slovami, že sa bojí. Keď sa žalobkyňa v ten deň vrátila domov, zistila, že žalovaný vzal aj sprchovú hadicu s hlavickou a namiesto nej tam namontoval inú, ktorá úplne nesesedela a nebola zjavne vhodná. Neskôr sa p. E. spolu so žalobkyňou dozvedeli, že túto náhradnú hadicu vzal z domu svojej už bývalej priateľky. P. E. poukazuje nato, že žalovaný prichádza do bytu v zásade v čase, keď sa žalobkyňa nenachádza doma, čo podľa jej názoru mohol zistiť len tak, že dlhodobo sledoval, či je pred bytovým domom zaparkované jej auto. P. E. v čestnom prehlásení ďalej uvádza, že podobných incidentov bolo viacero, prebiehali avšak veľmi rýchlo a nečakane, takže často nemala možnosť ani len vybrať mobilný telefón a danú situáciu 4 zdokumentovať. Pamätá si však, že žalovaný si pri preberaní detí viackrát fotografoval auto, ako aj evidenčné číslo motorového vozidla žalobkyne. Niekoľko mesiacov po rozvode, p. E. opakovane spozorovala z okna žalovaného, ako sa vozí na bicykli okolo bytovky, v ktorom býva žalobkyňa s deťmi, pričom výrazne spomaľoval a pozeral, aké autá tam parkujú a či je medzi nimi aj auto žalobkyne. Dňa 02.12.2025 počas videohovoru žalovaného s maloletými deťmi, ktorý prebiehal na tablete detí s hlasitým odposluchom, žalovaný deťom výslovne povedal: „, Ešte si užite Vianoce, lebo potom začne peko.“ Podľa žalobkyne ďalej nasledovalo ohováranie na jej adresu a vyzvedanie typu, kde sa nachádza a čo robí. Žalobkyňa bola slovným prejavom žalovaného natoľko šokovaná, že hovor okamžite ukončila, tablet deťom následne odobrala a odovzdala žalovanému s výslovným

oznámením, že si neželá, aby sa podobná situácia opakovala. Od uvedeného incidentu, telefonická komunikácia medzi žalovaným a maloletými prebieha výlučne len prostredníctvom mobilného telefónu žalobkyne a len za jej prítomnosti. Dňa 04.12.2025 syn O. náhle ochorel a žalobkyňa s ním musela zostať doma. V ten istý deň bola žalobkyňa kontaktovaná svojou nadriadenou, zástupkyňou riaditeľky materskej škôlky, v ktorej žalobkyňa pracuje a ktorú zároveň navštevuje aj ich maloletý syn. Nadriadená žalobkyňi oznámila, že žalovaný sa osobne dostavil do priestorov materskej škôlky a od viacerých jej kolegyň naliehavo požadoval informáciu o termíne konania vianočnej besiedky, pričom uvádzal, že mu ho žalobkyňa odmieta prezradiť. Žalovaný bol o dátume vianočnej besiedky opakovane informovaný samotnými deťmi. Zamestnankyne materskej škôlky boli správaním žalovaného nemilo prekvapené a označili ho za neprimerané. Zároveň sa od nich snažil zistiť aj bližšie informácie týkajúce sa osoby a súkromia žalobkyne, ktoré mu však neposkytli. V tejto istej súvislosti žalovaný požiadal jednu z učiteliek materskej školy o jej telefónne číslo s tým, že ju bude v prípade potreby kontaktovať. Po nadiktovaní čísla ju zo svojho telefónneho čísla prezvonil, no na displeji jej telefónu sa však ako volajúci subjekt nezobrazilo meno žalovaného, ale meno žalobkyne - jej kolegyne, hoci predmetné telefónne číslo dlhodobo výlučne používal žalovaný a žalobkyňa k nemu nemala žiaden prístup. Uvedenú skutočnosť si prítomné osoby nevedeli racionálne vysvetliť. Následne si učiteľky materskej školy všimli, že v internej pracovnej skupine v aplikácii WhatsApp, ktorá slúži na výmenu interných informácií medzi učiteľkami a ktorej bola žalobkyňa súčasťou, zaradená pod svojím menom, tak sa pri jej mene zrazu začalo namiesto jej telefónneho čísla zobrazovať telefónne číslo žalovaného, a to bez toho, aby niektorá z učiteliek vykonala zmenu alebo tento kontakt vedome pridala. Z obavy, že by žalovaný mohol mať prístup k interným informáciám materskej školy, bola žalobkyňa svojím kolegyňami z tejto skupiny vylúčená. Žalobkyňa následne celú svoju situáciu konzultovala aj u svojho mobilného operátora, pričom ani po telefonáte na najvyššie miesta si nevedeli vysvetliť, ako je toto reálne možné a odporučili jej výmenu SIMkarty alebo telefónneho čísla a odporučili jej aj zabezpečenie cez ďalší prístupový kód, o ktorom bude mať vedomosť len ona sama a tak aj žalobkyňa urobila. Následne žalobkyňa predmetnú situáciu oznámila na OOPZ v Bernolákove pre podozrenie zo sledovania jej osoby. Vec bola zo strany polície riadne zdokumentovaná a bolo jej odporučené, aby vec aj naďalej dokumentovala a zapísala si podobné udalosti. Príslušníci OOPZ žalobkyňu ďalej poučili, že v prípade podania oznámenia, by išlo predovšetkým o tvrdenie proti tvrdeniu a z tohto dôvodu je pre ďalšie konanie nevyhnutné zhromažďovať čo najviac dôkazov o týchto udalostiach. 5 Dňa 17.12.2025 bola žalobkyňa predvolaná na ÚPSVaR v Senci, kde ju bývalá kolízna opatrovníčka B. K. informovala, že žalovaný na úrade urobil vyhlásenie, dňa 9.12.2025, v ktorom uviedol nasledovné skutočnosti: - maloletá O. prestala verbálne komunikovať po konflikte medzi rodičmi, ku ktorému došlo v súvislosti so sporom o kľúče, pričom žalovaný uvádza, že v tomto čase už nebýval v spoločnej domácnosti. - incident bol nahlásený na políciu v Bernolákove a ďalšie oznámenia sa týkajú udalostí, podľa ktorých mala matka odcudzovať veci z jeho firmy a následne ich predávať - matka maloletých sa mala s jej matkou dohodnúť na tom, že ho pripraví o byt - matka si má vodiť cudzie osoby do bytu aby strážili ich deti, kým je ona v práci - prácu ktorú matka vykonáva, má matka vykonávať „na čierno“ - pracuje po nociach a víkendoch a zároveň aj študuje - počas práce má odkladať ich deti susedom - manželka naťahuje vysporiadanie spoločného majetku - byt sa mal predať, ona nesúhlasí a on uviedol musí z taktických dôvodov vrátiť - matka je finančne negramotná - matka mala vystriedať viacerých partnerov - matka mala v máji 2025 maloletému B. zničiť tablet, aby tak znemožnila komunikáciu medzi deťmi a ich otcom - matka mala rozbiť B. aj telefón a od toho času B. bolí hlava - matka neposkytuje deťom adekvátnu starostlivosť vzhľadom na stravovanie a osobnú hygienu Dôkaz: -zápisnica o vyjadrení žalovaného pred ÚPSVaR Z vyjadrení žalovaného na ÚPSVaR vyplýva množstvo závažných a nepravdivých obvinení voči žalobkyňi, ktoré sú úplne nepravdivé a zamerané výlučne na jej znevažovanie v očiach ÚPSVaR a na vytvorenie obrazu, že nie je schopná riadne sa starať o spoločné maloleté deti. V rámci svojho vyjadrenia žalobkyňa na ÚPSVaR všetky tieto obvinenia jednoznačne a podrobne poprela a vyvrátila. Žalobkyňa zdôrazňuje, že tvrdenia žalovaného neboli z jeho strany žiadnym hodnoverným spôsobom preukázané a nezodpovedajú skutočnému stavu, pričom hlavným cieľom žalovaného je len zdiskreditovať žalobkyňu v očiach orgánov ÚPSVaR a vykresliť ju ako neschopnú a nevhodnú matku. Dôkaz: zápisnica o vyjadrení žalobkyne ÚPSVaR Žalobkyňa ďalej uvádza, že zo strany žalovaného dlhodobo čelí psychickému týraniu, sledovaniu a že zo strany žalovaného neustále dochádza k znevažovaniu jej rodičovskej úlohy, a to aj pred ich maloletými deťmi. Žalovaný deťom tvrdí, že ich matka ich nemá rada a to najmä z dôvodu, že im nechce všetko dovoliť v takej miere, tak ako im to dovoľuje on. Maloleté deti žalobkyňi uvádzajú, že stretnutia s žalovaným absolvujú len preto, že „musia“ a aby „to nebolo ešte horšie“, pričom stretnutia s ním absolvujú len z dôvodu, aby nemuseli znášať jeho hnev. V deň spisovania tohto podania, maloleté deti žalobkyňi povedali, že žalovaný vždy vie, kedy je niekto u nich (žalobkyne a u maloletých detí) v byte, pretože vraj

má niekoho, kto mu o žalobkyni a deťoch podáva informácie. Zároveň ráno, v deň spísania tohto podania sa žalovaný nečakane objavil pred bytovým domom keď žalobkyňa s deťmi odchádzala z domu, pričom žalovaný ráno nemal termín stretnutia s deťmi a ani neboli na ničom s žalobkyňou dohodnutý. Taktiež poobede, v deň spísania tohto podania, sa žalobkyni stalo, že v K. - P. sa nečakane ku nej pripojilo z bočnej ulice auto žalovaného, pričom nikto nevedel, že žalobkyňa sa v P. bude nachádzať. Uvedené svedčí o tom, že žalovaný žalobkyňu sleduje a vyhľadáva ju aj deti. Žalobkyňa ďalej poukazuje na to, že žalovaný nemá vytvorené stabilné podmienky na realizáciu styku s maloletými deťmi. Opakovane sa stáva, že počas víkendov deti prespávajú každú noc na inom mieste, napríklad v piatok u jednej priateľky, v sobotu u druhej a v nedeľu u tretej, a to v rôznych miestach a obciach. V tejto súvislosti má žalobkyňa vážne obavy o stabilitu a bezpečnosť prostredia, v ktorom sa deti počas styku s žalovaným nachádzajú. Zároveň sa opakovane stali situácie, kedy žalovaného nevedela žalobkyňa telefonicky zastihnúť, nakoľko má mobilný telefón dlhodobo vypnutý a to aj v trvaní 24 hodín, v dôsledku čoho matka ďalej nemá informácie o tom, na akom mieste sa deti nachádzajú alebo či bezpečne docestovali. Maloletý syn B. pritom nemôže mať pri sebe svoj vlastný mobilný telefón z dôvodu, že by mu ho žalovaný zobral, pretože by mohol kontaktovať žalobkyňu prostredníctvom SMS-správ, čo si žalovaný neželá. Zároveň sa počas styku žalovaného s maloletými sa stali situácie, kedy jej maloleté deti uviedli, že žalovaný večer odišiel z miesta, kde boli ubytovaní a vrátil sa až ráno, keď už boli deti hore. Počas jeho neprítomnosti, deti stráži cudzia osoba, jeho údajná priateľka, ktorú deti predtým videli len raz a to i len na krátku chvíľu. Deti sa v takomto cudzom prostredí báli, situácia im bola nepríjemná, pričom nemali možnosť žalobkyňu kontaktovať a oznámiť jej, kde sa nachádzajú alebo čo sa deje. Od rozvodu dochádzalo zo strany žalovaného aj k tomu, že si žalobkyňu opakovane natáčal pri stretnutiach a pri akejkolvek komunikácii, a to aj v byte, a to aj napriek skutočnosti, že si to žalobkyňa výslovne neželala. Zároveň viackrát počas jej neprítomnosti bezdôvodne vypínal v byte elektrické poistky, čo malo negatívny vplyv na fungovanie domácich spotrebičov. Žalovaný dokonca počas návštevy v byte, keď sa žalobkyňa v zamknutej kúpeľni sprchovala vyrazil žalobkyni na kúpeľni dvere a poškodil zárubňu, čo svedčí o jeho agresívnom a nevyspytateľnom správaní. Žalobkyňa uvádza, že žalovaný opätovne aj napriek jej výslovnému nesúhlasu pravidelne používa deti ako figurantov pri natáčaní svojich reklamných a cestovateľských videí, z ktorých má finančný prospech. Tieto videá zverejňuje na internete. Pri ich tvorbe používa umelú inteligenciu a to spôsobom, že na zázname je skutočná podoba detí, avšak ich hlas a prejav nie sú reálne. Podľa názoru žalobkyne, žalovaný prezentuje ich spoločné deti verejne ako určitú „karikatúru“ čo považuje za nevhodné a pre deti znehodnocujúce. Dňa 25.01.2026, krátko po 18. hodine, priviezol žalovaný po víkende maloleté deti k žalobkyni na adresu spoločného bytu v sprievode policajnej hliadky. Uviedol, že si potrebuje z bytu odniesť svoje veci. Napriek tomu, že ani samotná policajná hliadka to nepovažovala za vhodné, aby vstupoval do bytu, žalovaný si aj napriek tomu z bytu odniesol veci, a to konkrétne rebrík a vysávač, ktoré dlhodobo nepožadoval a ani nepoužíval. Žalobkyňa mu tieto veci vydala bez akýchkoľvek problémov a to najmä z dôvodu, že prítomnosť polície a vzniknutý konflikt pôsobil na maloleté deti mimoriadne negatívne, nakoľko deti plakali, báli a prosili matku, aby mu veci odovzdala, aby ich otec čím skôr odišiel. Žalobkyňa predkladá súdu prehlásenie p. C. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX/XX, R. W., ktorá je zároveň aj susedou žalobkyne a jej 3 maloletých detí, z ktorého vyplýva, že: - podobné útoky zo strany pána E. sa opakujú pravidelne a najmä v nedeľu pri odovzdávaní detí žalobkyni, pričom deti sú vždy svedkami týchto konfliktov. p. M. uvádza, že v nedeľu, dňa 25. 1. 2026 prišiel pán E. spolu deťmi a policajnou hliadkou. Dožadoval sa vstupu do bytu pani E. s tvrdením, že si chce vziať vysávač a rebrík. Pani E. ho odmietla vpustiť. Policajt následne začal pani E. verbálne napádať, označoval ju za psychicky chorú, tvrdil, že je psychiatrický pacient a má sa ísť liečiť. Obviňoval ju, že psychicky týra deti tým, že musia čakať na chodbe a vyhrážal sa privolaním sociálnej kurately. P. M. ďalej uvádza, že vyšla na poschodie a požiadala policajta, aby prestal pani E. slovne napádať. P. M. výslovne pred policajtmi poznamenala, že v dome pod E. býva takmer 10 rokov a veľmi dobre vie, kto koho týra. Policajt následne argumentoval tým, že pán E. mu ukázal videá, ktoré majú dokazovať psychickú chorobu pani E.. - p. M. uvádza, že v piatok o 16. hod., kedy pani E. odovzdáva deti pánovi E., sú deti vždy riadne pripravené, zbalené a presne o 16. hod. schádzajú dolu po schodoch k otcovi. Naopak, v nedeľu, keď má deti odovzdať pani E., podľa jej pozorovania pravidelne dochádza ku konfliktom, ako je uvedené vyššie. Pani E. niekedy požiadala p. M., aby bola pri odovzdávaní detí prítomná. Podľa p. M. sa pani E. vždy sa za správanie svojho bývalého manžela ospravedlňuje a nikdy o ňom nehovorí v zlom. Pán E. sa však opakovane snaží navodiť dojem, že pani E. je psychicky chorá a potrebuje psychiatrickú liečbu. - p. M. ďalej uvádza, že v byte pod rodinou E. žije takmer 10 rokov a bola mnohokrát svedkom verbálneho násillia pána E. voči p. E. aj voči deťom. Raz ho dokonca výslovne upozornila, že ak bude maloletému B. opätovne ubližovať, privolá na miesto políciu. Podľa jej názoru má správanie p. E., ktoré dlhodobo pozoruje, veľmi negatívny dopad na psychický stav a

celkovú pohodu maloletých detí. Dôkaz: - čestné vyhlásenie C. M. Dňa 19.02.2026 v čase o 20:30 hod., približne 15 minút po telefonickom rozhovore s maloletými, sa žalovaný pokúsil do bytu vniknúť násilným spôsobom a to tak, že do dverí nepríčetne trieskal a kopal, pričom sa žalobkyňa obávala, že samotné dvere žalovaný rozbije a uvažovala o privolaní polície. Takto vyvíjaná snaha o vniknutie bola okrem iného sprevádzaná aj slovným vyhrázaním „budeš vidieť, keď nezaplatíš hypotéku“ ako aj vulgarizmami typu „sviňa zhorená“ a „ ty podvodníčka skurvená“. Z danej udalosti existuje aj zvukový a obrazový záznam, ktorý prikladáme v prílohe tohto návrhu. Dôkaz: - zvukový a obrazový záznam z 19.02.2026 Maloleté deti začali žalovaného prosiť, aby odišiel, pričom veľmi plakali a zjavne sa báli. Zo strachu súhlasili so všetkým, čo im cez dvere prikazoval, len aby čím najskôr skončil s krikom a opustil priestory bytového domu. O uvedenom incidente má vedomosť aj matka žalobkyne, ktorá sa v čase incidentu nachádzala v byte žalobkyne, ako aj susedia, ktorým správanie žalovaného prekáža a opakovane vyzývajú žalobkyňu, aby situáciu riešila, nakoľko vzniknutá situácia sa javí už ako neúnosná a matka žalobkyne, ako aj susedia sú pripravení predmetné incidenty v prípade potreby dosvedčiť aj pred súdom. Suseda, p. C. M., nar. XX.XX.XXXX, bola svedkom uvedenej situácie, pričom v rámci svojho prehlásenia popísala situáciu nasledovne: - dňa 19.02.2026 vo večerných hodinách počula z priestorov pivnice silný hluk, najmä búchanie dverí. Vyšla preto z bytu, aby zistila, čo sa deje. V pivnici sa nachádzal pán E., ktorý následne vyšiel na 2. poschodie k bytu pani E.. Najskôr na dvere jej bytu zazvonil, potom klopal a následne začal do nich silno udierať. P. M. počula, ako sa pani E. vyhrážal slovami, že ak do polnoci nezaplatí hypotéku, „uvidí, čo sa stane“. Túto časť incidentu si p. M. nahrála na svoj mobilný telefón. Po krátkom čase pán E. zišiel dolu po schodoch. p. M. sa následne zamkla v byte, pričom vnímala, že pán E. sa bol len presvedčiť, či sa niekto nenachádza na chodbe a následne sa vrátil späť k bytu pani E.. Opätovne začal silno udierať do dverí bytu, akoby ich chcel vyraziť, vulgárne nadával a vyhrážal sa. P. M. zároveň začula plač detí vychádzajúc z bytu pani E., ktoré pána E. prosili, aby odišiel, pretože sa veľmi báli. Neskôr pán E. odišiel pred bytovku k svojmu autu, ktoré mal zaparkované pred garážou p. M.. P. M. ho požiadala, aby auto preparkoval, aby v prípade potreby mohla z garáže odísť - po uvedenom konflikte, sa p. C.G. M. rozhodla kontaktovať domového dôverníka T. P. C. a požiadala ho o výmenu zámkov na vchodových dverách, aby sa zabránilo vstupu pána E. do bytového domu z dôvodu, že má z pána E. strach. Jej žiadosť bola však zamietnutá s odôvodnením, že pán E. je spoluvlastníkom bytu a nemožno mu brániť vo vstupe do nehnuteľnosti. - približne dva týždne pred týmto incidentom prišiel pán E. s deťmi o dve hodiny skôr, než mal. Pani E. nebola doma. P. M. to zistila až vtedy, keď začula hlasy v byte a následne jej zazvonil pán E. s deťmi, pričom sa pýtal, či si p. E. neschovala u nej vysávač. P. M. mu odpovedala, že nie a zavrela dvere. Okamžite informovala pani E.. - Neskôr sa p. M. dozvedela, že pán E. s pomocou polície a kľúčovej služby vnikol do bytu, kde býva p. E. s deťmi. O podobný pokus sa pokúšal už dvakrát predtým, ale vtedy mu to polícia ani kľúčová služba neumožnili. V nasledujúcom týždni si pani E. prišla od p. M. požičať mixér, pretože jej mixér bol odcudzený pánom E. bez jej vedomia. - Dôkaz: - čestné prehlásenie C. M. K obdobným konaniam zo strany žalovaného teda dochádzalo a dochádza opakovane, o čom svedčia aj viaceré výpovede a oznámenia evidované na OOPZ v Bernolákove. K spoločnému bytu bola niekoľkokrát opakovane privolaná policajná hliadka. V máji 2025, niekoľko dní po rozvedení manželstva, došlo v spoločnom byte k fyzickému napadnutiu žalobkyne žalovaným. V tejto súvislosti žalobkyňa podala na OOPZ v Bernolákove trestné oznámenie, ktoré sa týka uvedeného fyzického napadnutia, ktoré sa odohralo v byte nachádzajúcom sa na Š. F. Č..XX. Konanie vedené na základe tohto trestného oznámenia doposiaľ nie je vybavené ani právoplatne ukončené. Podľa informácie od polície zo septembra 2025 polícia vec postúpila na riešenie okresnému úradu v Senci a je riešená ako priestupok vzhľadom len na menšie zranenia žalobkyne. Tieto zranenia sú zdokumentované na fotografiách zhotovených OOPZ Bernolákovo pri podávaní trestného oznámenia na žalovaného. Žalobkyňa sa snažila na OOPZ získať záznamy o výjazdoch policajných hliadok na adresu spoločného bytu, avšak bezúspešne. Bola poučená, že záznamy je možné poskytnúť len na základe žiadosti súdu. Z tohto dôvodu žalobkyňa navrhuje, aby si súd vyžiadal od OOPZ Bernolákovo vydanie záznamov o výjazdových hliadkach na adresu spoločného bytu, ako aj zápisnice o jej výpovediach. Dôkaz: -vyžiadanie podkladov z OO PZ Bernolákovo O fyzických útokoch žalovaného smerom k žalobkyňi majú vedomosť aj susedia. Suseda p. C. M. bola priamym svedkom incidentu, ku ktorému došlo v máji 2025 vo večerných hodinách, kedy si žalovaný z bytu odnášal veci. Z bytu počula krik, plač a vystrašené výkriky detí. Vybehla preto o poschodie vyššie a odviedla deti k sebe do bytu, aby ich upokojila. Pritom spozorovala, ako žalovaný ťahal žalobkyňu dolu po schodoch pred očami vystrašených detí. Na chodbe so žalovaným a žalobkyňou následne zostal sused. V tom čase ešte susedia nevedeli, že manželstvo žalobkyne a žalovaného je už rozvedené. Maloleté deti boli v šoku, plakali a zjavne sa báli. Maloletá O. mala rozbitú peru, ktorú jej p. M.C. ošetrila a všetky tri deti uložila na pohovku vo svojom byte. Po odchode policajnej hliadky si žalobkyňa maloleté deti od susedy prevzala. Týmto konaním žalovaného sa žalobkyňa, ako aj

ich spoločné maloleté deti cítia vážne ohrozené na bezpečnosti, majú zo žalovaného strach a obávajú sa, že im fyzicky alebo psychicky ublíži. Žalobkyňa sa dôvodne obáva, že žalovaný bude v opísanom konaní pokračovať a že sa mu podarí násilne vniknúť do bytu, v ktorom spolu s maloletými býva, nakoľko k pokusom o takéto vniknutie už v minulosti opakovane došlo. Žalobkyňa bola zo strany žalovaného fyzicky napadnutá a jej a jej deťom boli bez jej súhlasu odňaté veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa oslovila aj ÚPSVaR, pričom jej p. K. uviedla nasledovné: „Dobry deň, Konanie dospelej osoby voči dospelej osobe nie je v kompetencii UPSVaR riešiť. Zároveň ide o Vaše tvrdenie. Odporúčam Vám vyhľadať právne poradenstvo a poradiť sa, ako ďalej postupovať. V prvom rade máte Vy ako rodič zákonnú povinnosť v zmysle Vašich rodičovských kompetencií konať a to najmä ak dochádza k situácii, ktorú popisujete. . Orgán SPODaSK nemá kompetenciu riešiť medziľudské vzťahy, susedské vzťahy a spory. Jednou z možností je kontaktovať napr. Centrum Nádej. S pozdravom O.. B. C. K.“ Pár dní po incidente z 19.02.2026 a to dňa 24.02.2026 - bola dcéra O. na plaveckom výcviku v K., a keď pred plavárňou vystupovali z autobusu, zrazu k nej nečakane pristúpil žalovaný (žalobkyňa nevie, odkiaľ reálne mohol zistiť čas jej príchodu pred plavárňu) - lebo ani dcéra sama ho presne nevedela a začal ju pred všetkými učiteľkami objímať. Takéto nečakané stretnutia a vyhľadávanie detí v čase, keď nemá určený styk s nimi, sa už zopakovali viackrát. Žalobkyňa v záujme ochrany seba a maloletých detí pristúpila k tomuto podaniu. Stav je dlhodobo neúnosný, žalovaný vyvoláva v žalobkyni a v deťoch strach, jeho vpády do bytu sú nečakané a plné vyhrážok a vyhrotených situácií vrátane fyzického násillia. Žalovaný sa rozhodol, že žalobkyni a deťom urobí zo života peklo, pričom aktívne v tejto činnosti napreduje a situáciu vnímajú už aj susedia v bytovom dome. Od rozvodu manželstva nastali nasledovné incidenty, ktoré vzbudzujú u žalobkyne a u maloletých permanentný strach, čo sa ďalšie stane: - fyzické napadnutie v máji 2025 v byte (krik, ťhanie po schodoch, zranenie maloletých, privolaná polícia, trestné oznámenie, postúpenie na priestupkové konanie), - incident 31.10.2025 - privolanie polície, snaha dostať sa do bytu, následné opakované pokusy o vstup, opakovaný strach detí, - výroky žalovaného „Ešte si užite Vianoce, lebo potom začne peklo“ počas videohovoru, - incidenty s násilným búchaním a kopaním do dverí, svedkovia (matka, suseda), - incident 25.01.2026 - príchod s políciou, nátlak a odnášanie vecí z bytu pred deťmi, - incident 19.02.2026 - silné búchanie do dverí, vulgarizmy, vyhrážky „ak do polnoci nezaplatíš hypotéku, uvidíš, čo sa stane“, plač a panika detí, svedectvo susedy a zvukovo-obrazový záznam. - Incident 24.02.2026 - vyhľadanie dcéry v K. počas plaveckého výcviku Žalobkyňa má za to, že ako ona, tak aj deti majú právo na súkromie, bezpečie a pokojný život. Súčasné správanie žalovaného však prekračuje všetky hranice a je namieste bezodkladne žalobkyni a deťom poskytnúť primeranú ochranu. Z vyššie opísaných skutočností a čestných prehlásení jednoznačne vyplýva, že zo strany žalovaného dochádza dlhodobo a opakovane k fyzickým útokom, psychickému týraniu ako aj k sledovaniu žalobkyne, k neohláseným vstupom a pokusom o vstup do bytu, k búchaniu a kopaniu do dverí, k odobratiu vecí spadajúcich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to aj v prítomnosti maloletých detí. Opísané incidenty sú podložené prehláseniami, ako aj oznámeniami podaných na OOPZ, ako aj opakovanými výjazdami policajných hliadok na adresu bytu žalobkyne. Tieto skutočnosti jednoznačne nasvedčujú tomu, že existuje dôvodné podozrenie z násillia zo strany žalovaného voči žalobkyni a ich maloletým deťom. Z uvedených skutočností ďalej vyplýva, že správanie žalovaného a žalobkyne u detí vyvoláva opodstatnený strach a pocit ohrozenia, že žalovaný môže do bytu opätovne násilne vniknúť a pokračovať v násilnom a zastrážujúcom konaní. Ide o situáciu, kedy je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi a zabezpečiť ochranu žalobkyne a maloletých detí v mieste ich bývania, ako aj pri osobnom kontakte so žalovaným, pričom takto sledovaný cieľ nemožno nastaviť inak než, zabezpečovacím opatrením. Za týchto okolností, sú podľa názoru žalobkyne splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. e) a h) CSP, aby súd uložil žalovanému povinnosť dočasne nevstupovať do bytu, v ktorom býva žalobkyňa s ich maloletými deťmi, a nepribližovať sa na určenú vzdialenosť k osobe žalobkyne a k spoločným maloletým deťom, a tým ich účinne ochrániť pred ďalším násillím a zásahmi do ich osobnej integrity. Neodkladné opatrenie slúži zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex, s.r.o., Bratislava 2010, str. 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvyš pravdepodobné (viď. Ústavný súd SR sp. zn. I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.). Neodkladné opatrenie predstavuje inštitút

neodkladnej procesnej ochrany, ktorým sa bezodkladne upravujú pomery účastníkov konania. Vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia ako nástroja zabezpečujúceho úpravu pomerov v rozsahu odôvodnenom naliehavou potrebou súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva dôkazy a rozhoduje iba na základe skutočností a tvrdení uvedených v návrhu a na základe predložených listinných dôkazov, ktoré by mali hodnoverne osvedčovať stav tvrdený v návrhu. Osvedčenie na rozdiel od dokázania znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti. Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní. Postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti neodkladného opatrenia je teda tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy právneho vzťahu medzi nimi. Neodkladné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho nariadení a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý môže zamedziť vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, neodkladným opatrením je možné bezodkladne zabrániť jej rozširovaniu. Žalobkyňa uvádza, že žalovaný kontinuálne od rozvodu manželstva pokračuje v stupňovaní jeho činnosti voči žalobkyni a deťom, jeho správanie je absolútne nepredvídateľné a žalobkyňa trpne, kedy sa čo zase stane. Žalovaný sa už raz pokúsil do bytu vniknúť s pomocou kľúčovej služby a polície, a vzhľadom na 12 opakovanosť a eskaláciu jeho konania existuje reálna a bezprostredná obava z ďalšieho fyzického útoku a z ujmy na zdraví detí aj žalobkyne. Žalobkyňa má za to, že je potrebné žalobkyni a maloletým deťom poskytnúť okamžitú ochranu pričom momentálne bežným návrhom na úpravu styku žalobkyňa nevie deťom zabezpečiť urgentnú a potrebnú ochranu. Žalobkyňa má za to, že v danom prípade je naplnená podmienka potreby bezodkladnej úpravy pomerov podľa § 325 ods. 1 CSP. Zo skutkových tvrdení a označených dôkazov vyplýva, že správanie žalovaného nie je ojedinelé, ale ide o dlhodobu trvajúcu a stupňujúcu sa vzorec správania, ktoré má znaky domáceho násillia, a to ako voči žalobkyni, tak aj voči maloletým deťom. Ide najmä o opakované fyzické a verbálne útoky, vyhrážky, neohlásené a násillné pokusy o vstup do bytu žalobkyne, búchanie a kopanie do dverí bytu, odnášanie vecí z bytu a znevažujúce správanie k žalobkyni v prítomnosti detí. Poradie a charakter jednotlivých incidentov (fyzické napadnutie žalobkyne v máji 2025 v spoločnom byte, opakované incidenty za účasti polície, incident z 25.01.2026 pri odovzdávaní detí v sprievode policajnej hliadky, ako aj incident zo dňa 19.02.2026, kedy sa žalovaný pokúsil násillným spôsobom vniknúť do bytu žalobkyne, silno udieral a kopal do dverí a vyhrážal sa jej následkami v prípade nezaplatenia hypotéky) jasne svedčia o eskalácii násillia. Posledný incident bol sprevádzaný výrazným strachom maloletých detí, ktoré plakali, prosili žalovaného, aby odišiel, a svedčia o ňom nielen čestné vyhlásenia svedkov, ale aj zvukovo-obrazový záznam. Takéto konanie má závažný dopad na psychickú pohodu a zdravie maloletých detí. Deti vyjadrujú strach zo stretnutí s otcom, stretnutia absolvujú „len preto, že musia“. Žalobkyňa sa oprávnene obáva, že vzhľadom na doterajšie správanie žalovaného a na skutočnosť, že už došlo k fyzickému napadnutiu aj k násillným pokusom o vniknutie do bytu, môže dôjsť k ďalšiemu - ešte závažnejšiemu - útoku na jej zdravie alebo zdravie maloletých detí. Za týchto okolností nemožno od žalobkyne spravodlivo požadovať, aby čakala na výsledok iných konaní (napr. priestupkového konania, trestného konania alebo konania o vysporiadanie BSM), ktoré sú zo svojej povahy zdĺhavé a neposkytujú okamžitú ochranu pred ďalším útokom. Neodkladné opatrenie je v danom prípade jediným prostriedkom, ktorý dokáže bezodkladne zabrániť ďalšiemu priamemu kontaktu žalovaného so žalobkyňou a maloletými deťmi v mieste ich bydliska a tak chrániť ich telesnú a duševnú integritu. Bez jeho nariadenia hrozí vznik ďalšej ujmy na zdraví žalobkyne a detí, ako aj prehlbovanie psychickej traumy maloletých. Žalobkyňa si je vedomá, že navrhované neodkladné opatrenie predstavuje zásah do práv žalovaného, najmä do jeho práva spoluvlastníka k bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a do jeho práva na osobný kontakt s deťmi. Má však za to, že navrhovaný zásah spĺňa všetky kritériá primeranosti (proporcionality) - je sledovaný legitímny cieľ, je vhodný, nevyhnutný a primeraný v užšom zmysle. Legitímnym cieľom navrhovaného opatrenia je ochrana života, zdravia a telesnej a duševnej integrity žalobkyne a maloletých detí, ako aj ochrana nedotknuteľnosti ich obydli. Táto ochrana má podľa Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodných dohovorov o ľudských právach vyššiu váhu ako majetkové právo spoluvlastníka, ak tento svoje právo na vstup do nehnuteľnosti zjavne zneužíva na páchanie násillia, zastrašovanie a psychické týranie ostatných členov rodiny. Navrhované opatrenie je vhodné, pretože zákaz vstupu žalovaného do bytu a zákaz jeho priblíženia sa k žalobkyni a maloletým deťom na určenú vzdialenosť je priamo zameraný na odstránenie bezprostredného kontaktu, v rámci ktorého dochádza k opakovanému násillnému správaniu, útokom a vyhrážkam. Zároveň je nevyhnutné, keďže menej invazívne prostriedky ochrany sa v minulosti ukázali ako neúčinné: výmenou zámkov na byte, opakovanými zásahmi polície, upozoreniami zo strany susedov nedošlo k zmene 13 správania žalovaného, naopak, jeho konanie

sa postupne stupňovalo. Navrhované opatrenie je aj primerané v užšom zmysle, keďže zasahuje do práv žalovaného len v nevyhnutnom rozsahu a len na časovo obmedzené obdobie do dňa 31.08.2026. Žalovaný má zabezpečené vlastné bývanie a v byte, v ktorom žije žalobkyňa s deťmi, dlhodobo fakticky nebýva; byť využíva najmä na neohlásené vpády, odnášanie vecí a konfliktné situácie. Jeho majetkové práva tak nie sú natrvalo dotknuté a môže ich uplatňovať v konaní o vysporiadanie BSM, prípadne dohodou so žalobkyňou. Naopak, ponechanie súčasného stavu bez súdnej ochrany by znamenalo neprimerané riziko vážnej ujmy na zdraví a psychickom stave žalobkyne a maloletých detí. Žalobkyňa verí, že obmedzenie vstupu žalovaného aspoň do 31.08.2026 upokojí situáciu a zabezpečí stabilitu a pokoj v obydli pre ňu a maloleté deti. Pokiaľ ide o kontakt žalovaného s deťmi, žalobkyňa zdôrazňuje, že navrhované obmedzenie priblíženia sa na vzdialenosť 10 metrov je odôvodnené tým, že žalovaný pri osobných stretnutiach detí dlhodobo vystavuje nevhodným situáciám, psychickému nátlaku a strachu, a to aj počas výkonu styku. Vzhľadom na doterajší priebeh incidentov je nevyhnutné uprednostniť bezpečnosť a najlepší záujem maloletých detí pred právom žalovaného na osobný styk v pôvodnom rozsahu. Navrhované opatrenie je zároveň dočasné a nebráni tomu, aby po upokojení situácie a zmene správania žalovaného nedošlo k opätovnému stretávaniu žalovaného s deťmi. Z týchto dôvodov žalobkyňa zastáva názor, že navrhované neodkladné opatrenie je vzhľadom na závažnosť a opakovanosť konania žalovaného a na riziko ďalšej ujmy primeraným a nevyhnutným zásahom do jeho práv, ktorý je plne v súlade s § 325 ods. 2 písm. e), f) a h) CSP a s princípom ochrany telesnej a duševnej integrity osôb ohrozených násilím.

3. K žalobe (návrhu), ako listinné dôkazy, žalobca predložil: Čestné vyhlásenie C. E. zo 4. marca 2026 (č. l. 10); Čestné vyhlásenie C. M. zo 4. marca 2026 (č. l. 11); emailová komunikácie žalobkyne 1/ s UPSVaR Senec - vlákno (č. l. 12); Informatívny výpis z LV č. XXXX pre okres A., obec a k. ú. R. W. (č. l. 13-15); svojpomocne vyhotovená fotodokumentácia (č. l. 16); rozsudok Okresného súdu Pezinok z 29. apríla 2025 č. k. 53 P 3/2024-417 (č. l. 19-20) s doložkou právoplatnosti (č. l. 21-22) a opravným uznesením z 3. júna 2025 č. k. 53 P 3/2024-424 (č. l. 17); Vyrozumenie OR PZ v Senci z 1. augusta 2025 (č. l. 23); úradný záznam UPSVaR Senec zo 17. decembra 2025 (č. l. 25) a z 9. decembra 2025 (č. l. 24).

4. Podľa 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8. Podľa § 326 ods. 1 v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP, uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého zabezpečovacieho opatrenia sa navrhovateľ domáha.

9. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí žalobca pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

10. Podľa § 328 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

11. Podľa § 328 ods. 2 in fine CSP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

12. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

14. Podľa § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

15. Podľa § 331 ods. 2 CSP, uznesenie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia.

16. Podľa § 332 ods. 2 CSP neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) je vykonateľné jeho vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

17. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

19. Podľa § 144 Občianskeho zákonníka, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

20. Neodkladné opatrenie má byť výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len ak je potrebné dočasne upraviť pomery medzi stranami konania. Neodkladným opatrením teda súd poskytuje účastníkovi okamžitú, hoci dočasnú procesnú ochranu, ktorú by vzhľadom na bezprostredne hroziacu ujmu nebolo možné v potrebnom čase dosiahnuť obvyklým a inak na to predpísaným spôsobom.

21. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov, je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo žalobcu ohrozené. Z uvedeného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho vydaním nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie, že je potrebné neodkladne upraviť pomery, či exekúcia bude ohrozená.

22. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, postačuje tento nárok osvedčiť. Osvedčiť uvedené skutočnosti je potrebné zo strany toho, kto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní (primerane uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. septembra 2010 sp. zn. 6 Cdo 171/2010).

23. Osvedčenie práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana neodkladným opatrením, neznamená len osvedčenie niečoho, čo sa stalo a čo je medzi stranami skutkovo nesporné, ale aj osvedčenie toho, že po právnom posúdení nesporného skutkového stavu možno predpokladať danosť práva, ktorému sa poskytuje neodkladná a predbežná ochrana (primerane nález Ústavného súdu SR zo 17. júla 2025 č. k. III. ÚS 315/2025-26).

24. V zmysle § 325 CSP neodkladné opatrenie teda môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa odseku 2 písm. e) tohto ustanovenia, neodkladným opatrením možno uložiť strane najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia. Toto citované ustanovenie umožňuje súdu v rámci neodkladného opatrenia uložiť strane zdržanie sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby, keď existujú závažné dôvody

domnievať sa, že z dôvodu násillia je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme násillia. Pri týchto neodkladných opatreniach musí mať súd osvedčené podozrenie z páchania násillia, v dôsledku ktorého dochádza k ohrozeniu telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa (žalobcu) konaním protistrany. Takéto ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ (žalobca) spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným prehlásením tretej osoby v pozícii svedka, písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a podobne. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu. Pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa citovaného ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) CSP musí mať súd osvedčené dôvodné podozrenie z násillia na žalobcov. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Násillie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, maldevelopment a podobne. Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. októbra 2012 sp. zn. 5 MCdo 10/2012). Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a má za následok telesnú, ako aj duševnú ujmu. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násillím. Osobitnou formou násillia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násillím je aj nezabránenie násilliu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. októbra 2012 sp. zn. 5 MCdo 10/2012).

25. Súd, v súlade s návrhom navrhovateľov (bod 2.), vykonal dokazovanie dožiadanim (č. I. 38) Obvodného oddelenia policajného zboru v Bernolákove o zaslanie správy, prípadne kópie hlásení o prípadných výjazdoch k incidentom na adrese Š. F. XXX/XX, XXX XX R. W. (blok Q., K. Č.. X G. X O..), vo veci strán sporu, a to za obdobie od októbra 2025 doposiaľ. Súd zároveň za primeranej aplikácie § 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku vykonal dokazovanie aj lustráciou žalovaného v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

26. Súd posúdil návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, oboznámil sa s listinnými dôkazmi pripojenými k návrhu, so správou Obvodného oddelenia policajného zboru v Bernolákove, s lustráciou žalovaného v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho nariadenie.

27. Z listiny Čestné vyhlásenie C. E. zo 4. marca 2026 (č. I. 10) vyplývajú skutočnosti tak, ako ich navrhovatelia citujú v návrhu (bod 2.).

28. Z listiny Čestné vyhlásenie C. M. zo 4. marca 2026 (č. I. 11) vyplývajú skutočnosti tak, ako ich navrhovatelia citujú v návrhu (bod 2.).

29. Z listiny emailová komunikácie žalobkyne 1/ s UPSVaR Senec - vlákno (č. I. 12) vyplýva, že žalobkyňa 1/ avizovala podľa nej nevhodné správanie žalovaného voči sebe a deťom (žalobcom 2/ - 4/) a dožadovala sa usmernenia, pričom UPSVaR Senec túto odkázal na Centrum Nádej a za účelom poradenstva vyhľadať advokáta s tým, že riešenie medziľudských vzťahov nie je v ich kompetencii.

30. Z listiny Informatívny výpis z LV č. XXXX pre okres A., obec a k. ú. R. W. (č. I. 13-15) vyplýva, že žalobkyňa 1/ a žalovaní sú bezpodielový spoluvlastníci nehnuteľnosti na adrese Š. F. XXX/XX, XXX XX R. W. (blok Q., byt č. X na X p.) a prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku. Titul nadobudnutia je kúpna zmluva Z. XXX/XX z 15. marca 2016. Nehnuteľnosť je zaťažená záložným právom v prospech Prima banka Slovensko, a.s. podľa Z. XXXXX/XXXX zo 16. decembra 2020.

31. Z listiny svojpomocne vyhotovená fotodokumentácia (č. I. 16) vyplýva poškodenie drevenej zárubne v oblasti zámku, ktoré sa javí ako násilné vytlačenie uzavretých dverí. Bližšie identifikátory sa na záberoch nenachádzajú.

32. Z listín rozsudok Okresného súdu Pezinok z 29. apríla 2025 č. k. 53 P 3/2024-417 (č. I. 19-20) s doložkou právoplatnosti (č. I. 21-22) a opravným uznesením z 3. júna 2025 č. k. 53 P 3/2024-424 (č. I. 17) vyplýva, že manželstvo žalobkyne 1/ a žalovaného bolo rozvedené 18. júla 2025. Deti (žalobcovia 2/ - 4/) boli zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom bol upravený styk žalovaného s deťmi a to tak, že: Otec je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý párný víkend od piatku od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod. V čase jarných prázdnin je otec oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý nepárny kalendárny rok od soboty od 09:00 hod. do nasledujúcej soboty do 18:00 hod. V čase Veľkonočných prázdnin je otec oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý párný kalendárny rok od štvrtka, ktorý predchádza Veľkému piatku od 18:00 hod. do nasledujúceho utorka do 18:00 hod. V čase letných prázdnin je otec oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi vždy od 01.07. od 09:00 hod. do 07.07. do 19:00 hod. a od 01.08. od 09:00 hod. do 07.08. do 19:00 hod. V čase Vianočných prázdnin je otec oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý párný kalendárny rok od posledného dňa, ktorý predchádza začiatku prázdnin od 18:00 hod. do 26.12. do 18:00 hod. a od 02.01. nasledujúceho roka od 18:00 hod. do posledného dňa predchádzajúceho začiatku školského vyučovania do 18:00 hod. V čase Vianočných prázdnin je otec oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý nepárny kalendárny rok od 26.12. od 18:00 hod. do 02.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 18:00 hod. Miesto preberania a odovzdania maloletých detí je bydlisko matky maloletých detí.

33. Z listiny Vyrozumenie OR PZ v Senci z 1. augusta 2025 (č. I. 23) vyplýva, že žalobkyňa 1/ bola 1. augusta 2025 vyrozumená, že šetrenie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu (bez skutkovej vety) z 3. mája 2025 bolo predložené Okresnému úradu v Senci ako podnet na začatie konania o priestupku.

34. Z listín úradný záznam UPSVaR Senec zo 17. decembra 2025 (č. I. 25) a z 9. decembra 2025 (č. I. 24) vyplývajú skutočnosti tak, ako ich navrhovatelia citujú v návrhu (bod 2.).

35. Z obrazovo zvukového záznamu (príloha v aplikácii ESS) vyplýva, že v presne neurčitý čas neznáma osoba (vysoko pravdepodobne žalovaný) sa na neznámom mieste (vysoko pravdepodobne Š. F. XXX/XX, XXX XX R. W.) hlasno domáhal, aby neznáma osoba (vysoko pravdepodobne žalobkyňa 1/) „do polnoci zaplatila hypotéku inak uvidí, čo ju čaká“, následne je na zázname ťažko zrozumiteľný vulgarizmus. Záznam bol vyhotovený z dverí susedného bytu, pričom žiadna osoba, ani predmetný byt na zábere nie sú zachytené.

36. Z lustrácie v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (osobitná príloha spisu) vyplýva, že žalovaný 1/ nemá žiaden záznam.

37. Zo správy Obvodného oddelenia policajného zboru v Bernolákove zo 6. marca 2026 (č. I. 40-45) vyplýva, že v období od októbra 2025 doposiaľ evidujú vo vzťahu k stranám sporu 4 udalosti, a to 2 x 311. októbra 2025, 9. januára 2026 a 25. januára 2026. V súvislosti s udalosťami nebolo skonštatované protiprávne konanie žalovaného. Žalobkyni 1/ bolo 25. januára 2026 zasahujúcou hliadkou vytknuté, že počas konfrontácie so svojim exmanželom nechala ich spoločné deti stáť pred dverami bytu aj napriek tomu, že ju s plačom prosili aby dala ich otcovi veci, ktoré žiada.

38. Súd v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia posudzoval dva individuálne nároky žalobcov (bod 1.) s tým, že vychádzal z totožného žalobcami vymedzeného skutkového stavu. Žalobcovia v zásade tvrdia, že správanie žalovaného je agresívne, nebezpečné, ponižujúce a nepriaznivo vplýva na duševný vývoj maloletých detí (žalobcovia 2/ - 4/).

39. Súd nepovažoval žalobcami vymedzenú hrozbu za osvedčenú, keď intenzita správania sa žalovaného nedosahuje takú intenzitu, že by bola spôsobilá ohroziť život, zdravie alebo duševný vývoj žalobcov. Súd nespochybňuje, že je evidentné, že medziľudské vzťahy medzi žalobcom 1/ a žalovaným sú poznačené rozpadom manželstva a následným rozvodovým konaním, avšak správanie sa žalovaného, hoc miestami prekračujúce spoločenské konvencie, nedosahuje úroveň, ktorá by mohla prezentovať bezprostrednú hrozbu pre žalobcov. Uvedené je evidentné z predložených listinných dôkazov, keď práve žalovaný všetky zásahy do bytovej slobody žalobcov vykonal (preventívne) za prítomnosti polície, ako nestranného pozorovateľa, pričom zo správ vyplýva, že k protiprávnemu konaniu nedošlo. Súd v žiadnom prípade neschvaľuje vulgárne alebo iným spôsobom ponižujúce správanie, avšak exces/y, ktoré nemožno považovať za systematické, osobitne s prihliadnutím na nedoriešené majetkové vysporiadanie bývalých manželov (príkladmo vlastníctvo k predmetnému bytu, omeškanie s platením hypotéky), možno považovať za pochopiteľné. Rozhodujúcou skutočnosťou je, že verbálna agresivita sa nepremietla do brachiálnej, táto je podľa dostupných informácií sporadická, žalovaný je bezúhonný a fakticky legálny vlastník predmetnej nehnuteľnosti. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na incident, kedy malo dôjsť k vylomeniu dverí kúpeľne, tento incident nemal súd podložený žiadnym relevantným dôkazom, keď z predloženej fotodokumentácie (bod 31.) nie je zrejmé kde, ako a kedy ku škode malo dôjsť. Navyše, je dôvodné predpokladať, že žalobkyňa 1/ by takýto incident oznámila príslušným orgánom a o takomto konaní by existoval záznam. Pokiaľ ide o duševný vývoj detí (žalobcovia 2/ - 4/), súd v tomto smere neidentifikoval také správanie žalovaného, ktoré by vyžadovalo okamžitý zásah súdu. Styk otca s maloletými deťmi bol predmetom konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 53 P 3/2024, pričom k úprave rodičovských práv a povinností došlo len nedávno 18. júla 2025. Eventuálna obava z nevhodného plnenia rodičovských práv a povinností (ktoré nie je potrebné riešiť neodkladne) môže byť predmetom konania o zmene úpravy práv a povinností k maloletým deťom. V tomto smere súd považuje za dôležité zdôrazniť, že žalobkyni 1/ bol práve zasahujúcou hliadkou PZ vytknutý postup, keď táto 25. januára 2026 (bod 37.) počas konfrontácie so svojim exmanželom nechala ich spoločné deti stáť pred dverami bytu aj napriek tomu, že ju s plačom prosili aby dala ich otcovi veci, ktoré žiada. V tomto smere sa súdu javí, že žalobkyňa 1/ mohla svojim postupom (hoc subjektívne vnímaným ako správnym) zbytočne eskalovať situáciu.

40. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v prípade nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalobcom 2/ - 4/ by došlo k neprimeranému zásahu do výkonu rodičovských práv a povinností žalovaného, ktorému by bol de facto zmarený styk s jeho maloletými deťmi. Súd zároveň má pochybnosti o tom, či nariadenie neodkladného opatrenia by bolo v záujme maloletých detí (žalobcov 2/ - 4/), ktorým by tak bolo upreté právo na otca.

41. Žalobcovia teda neosvedčili ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť neodkladným opatrením ochrana (telesná, resp. duševná integrita), nieto ešte potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán (naliehavosť); za daného stavu bolo potom nutné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

42. Záverom súd upriamuje pozornosť žalobcov na tú skutočnosť, že ak by po rozhodnutí o zamietnutí ich návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prišlo k zmene skutkových okolností, toto rozhodnutie súdu netvorí prekážku rozhodnutej veci, a teda je možné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podať opätovne.

43. O trovách konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, za primeraného použitia ust. § 255 ods. 1 CSP, rozhodol súd tak, že žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznal, keď žalobcovia, ako v tomto štádiu sporu fakticky jediní účastníci, boli procesne neúspešní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok do 15 dní od doručenia tohto uznesenia.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis a spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.